

ชื่อพื้นเมือง	เงาะ
ชื่อสามัญ	Rambutan
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Nephelium lappaceum</i> L.
ชื่อวงศ์	SAPINDACEAE
ชื่ออื่น	เงาะป่า(นครศรีธรรมราช) พรวน (ปัตตานี) กะเมาะเต มอเต อาเมาะเต (มาเลย์ปัตตานี)
ลักษณะทั่วไป	ไม้ยืนต้นขนาดกลางสูงประมาณ 10 -15 เมตร เรือนยอดกลมเป็นพุ่มทึบ เปลือกลำต้นสีน้ำตาลอมดำ
ใบ	เป็นใบประกอบ ใบย่อยรูปขอบขนาน ปลายใบแหลม โคนใบมน ขอบใบเรียบ
ดอก	ช่อดอกออกเป็นช่อใหญ่ ขนาดช่อ 10-20 เซนติเมตร ช่อดอกออกที่บริเวณปลายยอด ช่อดอกแตกกิ่ง แขนง ดอกย่อยขนาดเล็ก ดอกมีสีนวลอ่อนๆ
ผล	ผลสด รูปทรงกลมรี มีขนยาว เมื่อยังไม่สุก ขนและผิวมีสีเขียว เมื่อสุกบางพันธุ์ผิวผลและขนมีสีแดง บางพันธุ์ผิวผลแดงขนมีสีเขียว อมเหลือง เนื้อสีขาวมีรสหวาน หรือหวานอมเปรี้ยว เมล็ดเป็นรูปขอบขนาน คลุมด้วย เนื้อเยื่อใสสีขาว
การขยายพันธุ์	โดยการเพาะเมล็ด การตอน การทาบกิ่ง การติดตา
การกระจายพันธุ์	เป็นไม้เศรษฐกิจของภาคตะวันออกและภาคใต้ ในภาคตะวันออก ผลแก่เดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ภาคใต้ผลแก่เดือนกรกฎาคม - สิงหาคม
ประโยชน์	ผลสุกใช้รับประทาน ทำผลไม้กระป๋อง แยม น้ำผลไม้ สรรพคุณด้านสมุนไพร เปลือกต้น แก้ท้องร่วง สมานแผล ฝาด สมานพวกที่เป็นโรคคลื่น เปลือกผล ใช้เป็นยาขับพยาธิ ใบใช้เป็นยาพอก ผลใช้แก้บิด แก้ท้องอืดเฟ้อ แก้ไข้ บำรุงกำลัง และบำรุงร่างกาย เมล็ดทำให้หลับ

